

DET KONGELIGE FORNYINGS-
OG ADMINISTRASJONSDEPARTEMENT

Forsvarsdepartementet
Postboks 8126 Dep
0032 OSLO

FORSVARSDPARTEMENTET	
SAKNR. 07 02982-69	
17 SEPT 2008	
ARKBET:	662.9 oppmp
KASSERES 5 ÅR	
KASSERES 30 ÅR	
BEVARES	

Deres referanse
2007/02982-25/FD I 4 JUR/HJA

Vår referanse
200802054-/AKH

Dato
15. september 2008

Høring – forslag om endringer i forsvarspersonelloven

Fornyings- og administrasjonsdepartementet (FAD) viser til Forsvarsdepartementets brev av 14. juli 2008 med høringsnotat om endringer i forsvarspersonelloven om tiltak rettet mot veteraner etter internasjonale operasjoner. FAD har mottatt kopi av høringsuttalelse avgitt av Statens Pensjonskasse datert 8. september 2008, som vi finner å kunne slutte oss til.

I tillegg har vi disse merknadene:

Fra gammelt av var det tjenestemannsloven som regulerte erstatningsforhold i forbindelse med dødsfall som følge av tjenesteulykke eventuelt dekning av utgifter og lønn i inntil 6 måneder når fraværet skyldtes tjenesteulykke. Senere, fra 1. mai 1968, ble erstatningsordningene tariffestet i statens hovedtariffavtale (lønnsregulativets fellesbestemmelser §§ 9 og 10). Begrepet tjenesteulykke var noenlunde sammenfallende med bestemmelsene i lov om yrkesskadetrygd, senere folketrygdloven. De etterlatte ble også sikret erstatning dersom arbeidstakeren dør som følge av yrkesskaden eller yrkessykdommen. Fra 1. januar 1990 ble statens arbeidstakere omfattet av lov om yrkesskadeforsikring på lik linje med øvrige arbeidstakere. Den statlige hovedtariffavtalen ble etter dette utformet med en samordningsbestemmelse som innebærer at der hvor tariffavtalens bestemmelser gir bedre dekning enn lov om yrkesskadeforsikring, skal det utbetales et tillegg etter hovedtariffavtalens bestemmelser. Den tariffavtalte ordningen ble fra 1. mai 1996 utvidet slik at arbeidstakere også er forsikret når de er på direkte reise mellom hjem og oppdragssted uten at arbeidstakeren har vært innom sitt faste arbeidssted, og på tjenestereise. I tillegg er det inngått en protokoll mellom FAD og

hovedsammenslutningene (16. mai 2000 Vedrørende forsikringsordninger ved tjenestegjøring i internasjonale fredsoperasjoner) som utvider dekningsområdet for hovedtariffavtalens fellesbestemmelser om yrkesskade og gruppeliv for ansatte i internasjonale fredsoperasjoner. Etter denne avtalen har statsansatte en erstatningsdekning på inntil 65 G. Den ansatte er dekket i 24 timer i døgnet.

Forsikringer og erstatninger for ansatte i staten er hjemlet både i lov og tariffavtaler. For FAD som overordnet tariffpart i staten er det vesentlig at lovbaserte forsikringsordninger og de avtalebaserte ordningene blir harmonisert. Videre er det viktig å vurdere om forslaget vil kunne skape overslagseffekt til andre arbeidstakergrupper i staten enn de som er omfattet av forsvarspersonelloven. Behovet for like ordninger for ansatte som er i samme områder og utsatt for samme skadepotensiale, kan bidra til at flere grupper fremmer krav om spesielt vern. Slik sett hadde det vært en fordel å avvente arbeidet med ny arbeidsskedeforsikringslov. Imidlertid finner vi å kunne støtte forslaget om særskilt lovhjemmel. Dette fordi forslaget er knyttet opp mot beordringsplikten i forsvarspersonelloven, og for å løse krav fra veteraner som i dag ikke er tilfredsstillende ivaretatt gjennom gjeldende lov- og avtaleverk. Imidlertid savner vi en konsekvensvurdering av i hvilken grad lovforslaget vil innebære en risiko for utstøting fra arbeidslivet. Dette forholdet må tas med i vurderingen når det gjelder utformingen av på hvilken måte erstatning skal beregnes, beskattes og eventuelt komme til fradrag for annen inntekt, og hvordan samordningen skal skje med andre lovbestemte og avtalerettslige ordninger. Det er også behov for mer utredning av økonomiske og administrative konsekvenser.

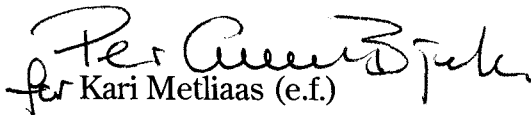
Vi har ingen merknader til at Forsvarsdepartementet etablerer et ekstra sikkerhetsnett og et utvidet oppfølgingsansvar for personellet og deres pårørende. Vi viser her til dialogen som har vært gjennomført mellom ansvarlige fagdepartement og arbeidstaker- og veteranorganisasjonene. Vi har derfor ikke merknader til ny formålsbestemmelse i § 1 annet ledd og § 12 a.

Når det gjelder § 12 b om objektivt erstatningsansvar ved personskaade i internasjonale operasjoner støtter vi forslaget om at denne lovhjemmelen skal være prinsippalt ansvarsgrunnlag i forhold til yrkesskedeforsikringsloven, og eventuelt en senere arbeidsskedeforsikringslov. FAD vil også anbefale at denne særloven avskjærer retten til erstatning etter særavtalen av 16. mai 2000, dette for å forhindre tvister om forholdet mellom særloven og den avtalte forsikringsordningen. Det må videre tas stilling til hvilke personer som er begunstiget ved eventuelt dødsfall som følge av yrkesskaden. Vi anbefaler for øvrig at "uansett skyld" erstattes med "uavhengig av skyld" for å gjøre bestemmelsen klarere og mer forståelig. Videre anbefaler vi at det fremkommer av loven at det er staten v/Forsvaret som er ansvarlig.

Når det gjelder foreldelse mener vi at det er en fordel å ha en særlig bestemmelse om dette i forsvarspersonelloven, jf. tilsvarende reguleringer som er gjort for eksempel i Forsikringsavtaleloven § 18-6 og i Yrkesskedeforsikringsloven § 15. En særlig

regulering av foreldelse som gir en klar og entydig angivelse av når gamle krav foreldes, vil avskjære tvil om spørsmålet og derfor være prosessbesparende. Når det gjelder den administrative håndteringen av de statlige erstatningsordningene, herunder denne erstatningsordningen, bør dette fortsatt ligge hos Statens Pensjonskasse og alle kostnadene dekkes over Forsvarsdepartementets budsjett. Vi støtter forslaget om at erstatningen utbetales som løpende ytelser, og at beregning og utbetaling skjer fra SPK. SPK skal deretter sende refusjonskrav til Forsvaret, jf. eksisterende ordning.

Med hilsen

for Kari Metliaas (e.f.)
avdelingsdirektør

Anne Kristine Hage
rådgiver